Distrahamp.

mentem misere per cuniculos ita subruens et ~~destruens~~.
perget postea ~~que~~ interrogando: quid tandem illis Domini
~~ne~~ verbis nobis proponitur: Multi illo die dicent, Domine Domine,
nonne in tuo nomine vaticinati sumus? nonne Tuo nomine Dæmonia
ejecimus? nonne tuo nomine virtutes multas operati sumus? "
et tunc profitebor ego ipsis, nunquam vos cognovi: discedite "
a me iniquitatem operantes?" Quinam sunt illi, quos Dominus
iis verbis repellit, non novi vos? Hæc illa querebat. At sic
tenuem speciem quis, incultus et divinarum litterarum
plane rudis suscitabundus ~~sibi~~ concipit, et ea ipsa rerum
summam percontabatur. Quid quidem illa non statim faciebat,
docta cunctatione id quod maxime intendebat, assequi?
~~que~~ Hinc quo magis hominis desiderium circa quæstum in-
cenderet ~~et~~ et inflammaret, quo ipse potiri maxime flagrabat,
non exhibuit, sed alius adhuc sermones Evangelicos ~~illic~~
proposuit. De quibus putas Dominus loqui, pergens, illis
verbis: advenient multi ab oriente et occidente, et "
cumbent simul cum Abrahamo, Isaac et Jacobo in regno "
cælorum: at filii regni ejicientur in tenebras exteriores? "
Vos ille filios regni sic intellexit? et quomodo si a regno
divulsi in exteriores tenebras conjicientur? Cum hac
~~et~~ similia seminans hoc stygia deceptionis instrumenta,
felicissimo hominis proponeret, et animus ejus ~~prototo~~ sensim
fascinaret; quandoquidem jam totum se ipsi submitteret, et
eaquam in disciplinam traderet animadvertebat, Johan.

Simonem